

יְבָרְכֻכָּה וזהו מש"כ 'וחסידיך יברכוכה', דהיינו שהכהנים הנקראים חסידים הם יברכו מהחסד העליון את המלכות הנקראת כ"ה ועי"כ ימשך משם הברכות לכלל ישראל מכח אחיזת נשמתם במלכות (רמ"ק). **וּבְתִיב**, (דברים לג) **תִּמְוֶיךָ וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ** וכ"כ עוד 'תמיך ואוריך לאיש חסידך', דהיינו שהכהן האחוז בחסד הוא נקרא חסיד. **וּמְשֹׁם דִּכְהֵנָא אַקְרִי חָסִיד**, פְּעִי לְבָרְכָא ובגלל שהכהן נקרא חסיד אז לכן הוא צריך לברך את העם. **וּבְגִין פְּדָ פְּתִיב**, **דְּבַר אֵל אַהֲרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ. מֵאֵי טַעְמָא** ומשום כך כתוב בפסוק 'דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו' ומה הטעם שהם יברכו את ישראל. **מְשֹׁם דְּאַקְרוּן חֲסִידִים**, **וּבְתִיב וְחֲסִידֶיךָ יְבָרְכֻכָּה** אלא הוא משום שהם נקראים חסידים ועל כך כתוב 'וחסידיך יברכוכה' כי

אור הרשב"י

ובשולחן ערוך פסק בסימן קכ"ח מ"ד כהן, אף על פי שהוא פנוי, נושא את כפיו. הנה: ויש אומרים דאינו נושא כפיו, דהשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, והמברך יש לו להיות בשמחה (מרדכי פרק הקורא עומד) ונהגו שנושא כפיו, אף על פי שאינו נשוי, ומכל מקום הרוצה שלא לישא כפיו אין מוחזין בידו, רק שלא יהא בבית הכנסת בשעה שקורין כהנים או אומרים להם ליטול ידיהם. וכתב המשנה ברורה היינו אפילו אין שם כהן אלא הוא רשאי לשא את כפיו.

ושבלי הלקט כתב בה שם רבי יצחק בר יהודה והרשב"א לא נחלק ממש עליו הרוצה לסמוך על ר"י בר יהודה אין בנו כח למחות בידו והוא שלא יהא בבית הכנסת בשעה ששליח ציבור קורא כהנים ואח"כ כתב בבדק הבית שאח"כ נתיישבתי בדבר ונראה לי שאם יש שם כהנים אחרים פשיטא דעולה ואינו נמנע דהא קטן שלא הביא שתי שערות ודאי אינו נשוי ואפילו הכי נושא את כפיו עם אחרים ואפילו בפני עצמו נראה שעולה שכבר נתבאר שכיון שהביא שתי שערות נושא כפיו בפני עצמו אף על פי שסתמו אינו נשוי ולא חיישינן לדרבי יצחק בר יהודה.

הם צריכים לברך ולהמשיך את החסד למלכות הנקראת כ"ה ומשם לכל ישראל האחוזים

• בה •

כה תברכו את בני ישראל מצד המלכות שנקראת כה

**כָּה תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם, כָּה תְּבָרְכוּ,
בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. כָּה תְּבָרְכוּ, בִּירְאָה. כָּה תְּבָרְכוּ,**

בְּעֲנוּהָ ומש"כ כה תברכו וגו' פירושו שכה תברכו את ישראל בלשון הקדש (רמב) וכה

תברכו את ישראל ביראה וכה תברכו את ישראל בעונה מאחר שהמלכות הנקראת כ"ה

מצדה הוא הקדושה והיראה והעונה (הסולם). **אָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּה**

תְּבָרְכוּ, תָּאנָא, הָאֵי צִדְ"ק אֶתְקָרִי כ"ה, דְּכָל דִּינִין

מִתְעָרִין מִכ"ה (נ"א מְנִיָּה) אמר רבי אבא שמש"כ 'כה תברכו' על זה למדנו כי זאת

הצדק שהיא המלכות היא נקראת כה [רמג] שכל התעוררות הדינים הוא ממנה, **וְהִינֵנוּ**

אור הרשב"י

רמז למלכות מצד הדין. וכן כפ' נשא (דף קמ"ה ע"ב) בפסוק (במדבר ו כג) כה תברכו פי' כי כה נקרא המלכות מצד הדין והביא שם על ענין זה הכרחיות רבים. אמנם בווהר (וואתחנן דרס"ט) נמצא כי כה יש לצד ימין וכה לצד שמאל. וזה שאמר הכתוב כה תברכו מלשון ברכה מצד אברהם. ובמקום אחר לדין וזהו נלכה עד כה (בראשית כב ה) והיא בשעת העקידה. ועוד הלא כה דברי כאש (ירמיה כג כט) שהוא לצד הגבורה.

[רמב] כדאיתא בסוטה דף לג עמוד ב' תניא נמי הכי, רבי יהודה אומר: כל מקום שנאמר כה ככה ענייה ואמירה – אינו אלא לשון הקודש.

[רמג] והטעם שהיא נקראת כה ביאר הרמ"ק בפרדס רמונים – שער כג פרק יא וז"ל: מדת מלכות נקראת כה. ופירש הרשב"י עליו השלום בווהר פרשת לך (דף צ' ע"ב) בפסוק (בראשית טו ה) כה יהיה זרעך מספרא וגבורה אתקריאת כה וכו'. כנראה שכ"ה

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַהוּ מִפָּה (ס"א דְּבַח) רַבָּה וזהו מה שאמר רבי

אלעזר מהו שכתוב במתאוננים שהקב"ה הכם 'מכה רבה'. **פְּלוּמָר, מִפָּה מִן פֶּה**

אלא פירושו שהמכה היתה מכ"ה שהיא המלכות. **וּכְתִיב (שמות ז) וְהָיָה לֹא**

שָׁמַעְתָּ עַד כ"ה, פְּמָה דְּאַנְוִים מוֹשֶׁה וכ"כ עוד 'והנה לא שמעת עד

כה' שהכוונה שהפחיד משה את פרעה שהוא יקבל מכה מהמלכות הנקראת כ"ה.

וּכְתִיב (שמות ז) בְּזֹאת יִתְּדַע פִּי אֲנִי יְהוָה, וּכְלָא חָד וכ"כ עוד

בזאת תדע כי אני ה' שהכוונה שהוא ע"י המלכות הנקראת זאת שהיא תכה אותו והכל הוא

דבר אחד כי המלכות נקראת גם זאת וגם כ"ה, **וּכְתִיב (שמות ז) וְלֹא** (דף קמ"ו ע"א)

אור הרשב"י

בנבורה עקר גלויה נמצא שאפילו אותם שהם מצד החסד הם בנבורה. ובתקונים (בהקדמה) דף י"א. ותקונא כ"א דף מ"ה. פי' הרשב"י ע"ה שבינה נקראת כ"ה, ואינו מן התימה אחר שהיא כלולה כ"ה וכ"ה שהם חמשים שערים.

והמק"מ ביאר בשם האר"ז'ל בשעה"כ דרוש חזרת העמידה ה' וז"ל: שהמלכות נקראת כה מאחר שבפסוק ישא ה' יש בו כ"ה אותיות ותכון לשם כ"ב העליון שהם מ"ה ואדנ"י כי מ"ה וס"ה יש בהם כ"ב אותיות במילואם כי עתה מתמלאים ע"י נה"י דתכונה שהם ג' מוחין הרי הכל כ"ה ולכן המלכות נקראת כה בסוד כה תברכו את בני ישראל שהם כ"ה אותיות שיש בפסוק ישא ה' שהם כ"ב אותיות דבי' שמות הנז' ונ' פסוקים שבברכת כהנים שהם כנגד ג' מוחין הרי כ"ה.

ופירש עוד (בתקונים) כי אלו שני פעמים כ"ה אותיות דקריאת שמע דבקר וקריאת שמע דערב, אלו נגד בקר דאברהם ואלו נגד ערב דיצחק. לכן נראה לנו לומר כי המלכות נקרא כ"ה מצד כ"ה שערים שמקבלת ע"י הימין וכן נקראת כה מצד כ"ה שערים שמקבלת על ידי השמאל. כיצד י' של גדולה וי' שבנצח וחמש של תפארת לצד ימין הם כ"ה שערים לימין. וכן כה לשמאל כיצד י' בנבורה וי' בהוד וה' של התפארת שבצד השמאל הם כ"ה בצד שמאל. והמלכות מקבלת אותם על ידי היסוד כי בינה עד הוד אתפשטת כמו שהארכנו בשער חמשים שערים. ומתוכו יכנס המעיין אל דברינו אלה. ועם היות שאמרנו שהם כ"ה אל הימין וכ"ה אל השמאל עם כל זאת לפי שמצד השמאל הם השערים ששם הבינה, כענין אמרם ז"ל הרוצה להעשיר יצפין. ובינה

שֶׁתְּ לָבוּ גַם לְזֹאת, דְּזָמִינָא לְחֶרְבָּא אֲרַעִיָּהּ וּכ"כ עוֹד וְלֹא שֶׁתְּ לָבוּ גַם לְזֹאת, דְּהֵיִינוּ שְׂהוּא לֹא שֶׁם אֶת לָבוּ לְזֹאת הַמַּלְכוּת שְׂהִיא עֵתִידָה לְהַחְרִיב אֶת אֲרָצוֹ.

הכהנים מברכים את המלכות והיא משפיעה חסדים לעם ישראל

וּמֵהָאִי כ"ה מִתְּעָרִין דִּינִין. וּמִדְּאֵתְחַפֵּר עֲמָהּ חֶסֶד, אֶתְתַּפְּסֹת. וּמִזֹּאת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כַּה הַדִּינִים מִתְּעוֹרְרִים וְע"י שְׂהִיא

מִתְּחַבֵּרֶת עִם הַחֶסֶד דו"א אִזְּהִיא מִתְּמַתְקֶת. וּבְגִין כַּךְ, אֶתְמַסֵּר דָּא לְכַהֵן, דְּאֵתִי מִחֶסֶד, בְּגִין דְּתַתְּבַרְךְ וְתַתְּבָסֵם כ"ה וּמִשׁוֹם כַּךְ נִמְסְרָה

בְּרַכַּת הַכֹּהֲנִים לְכַהֵן שְׂהוּא אַחוּז בְּחֶסֶד שְׁעַל יָדוֹ תִּתְבַרֵךְ וְתִתְמַתֵּק הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כַּה וְע"כ יִמְשַׁךְ מִהַמַּלְכוּת שְׂפַע בְּרֻכּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, הֵדָּא הוּא דְכֶתִיב פֹּה תִּבְרָכּוּ,

כְּלוּמַר, אֶפֶר עַל גַּב דְּהָאִי כַּה אֲשֵׁתְכַחַת בְּדִינִין, תִּבְסָמוֹן לָהּ, וְתִבְרָכּוֹן לָהּ. וְזִהוּ מִש"כ 'כַּה תִּבְרָכּוּ' דְּהֵיִינוּ שְׂאֲפִילוּ שְׂזֹאת הַכ"ה הִיא מִצְוִיָּה

וּמִלֵּאָה בְּדִינִים אֲתֵם הַכֹּהֲנִים צְרִיכִים לְמַתֵּק אֹתָהּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד שְׁבַה אֲתֵם אַחוּזִים וְע"כ תִּמְשִׁיכוּ עֲלֶיהָ אֶת שְׂפַע הַבְּרֻכּוֹת וּמִשֶּׁם יוֹשְׁפַע שְׂפַע הַבְּרֻכּוֹת אֶל יִשְׂרָאֵל, דְּכֶתִיב פֹּה

תִּבְרָכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תִּבְרָכּוּ בְּהָאִי חֶסֶד לְכ"ה, וְתִבְסָמוֹן לָהּ לְקַבְּלֵיהּ דִּי יִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּפְּחוּן

בְּהֵ דִּינִין כִּי עַל כַּךְ כְּתוּב 'כַּה תִּבְרָכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל', דְּהֵיִינוּ שְׂתִּבְרָכּוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד שְׁבַה אֲתֵם אַחוּזִים אֶת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כ"ה וְע"כ תִּמְתִּיקוּ אֶת דִּינֵיהּ בְּכַדִּי שְׂהִיא תִּשְׁפִיעַ

אֶת הַשְּׂפַע שֶׁל הַבְּרֻכּוֹת כִּנְגַד יִשְׂרָאֵל וְע"י שְׂתִּמְתִּיקוּ אֹתָהּ בְּחֶסֶד אִזְּ לֹא יִמְצְאוּ בַּה הַדִּינִים כֹּלֵל אֲלֵא הִיא תִּשְׁפִיעַ לְיִשְׂרָאֵל רַק שְׂפַע שֶׁל בְּרֻכּוֹת. הֵדָּא הוּא דְכֶתִיב פֹּה

תִּבְרָכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְזִהוּ מִש"כ 'כַּה תִּבְרָכּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל', דְּהֵיִינוּ שְׂאֲתֵם תִּבְרָכּוּ אֶת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כ"ה שְׂע"כ הִיא תִּשְׁפִיעַ שְׂפַע שֶׁל חֶסֶדִים לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.